

TIÊU NGỮ CHO KÌ HỘI ĐỒNG HÒA LÃN QUỐC TẾ THÁNG 5, 2026

**Chúng ta có thể bước vào một cuộc phục hưng mới
để kết thúc thời đại này
bằng cách đạt đến đỉnh cao nhất của khái thị thần thượng,
bằng cách sống đời sống của một Thần-nhân,
và bằng cách dự phần vào chức vụ thuộc trời của Đấng Christ
là chăn bầy của Ngài theo Đức Chúa Trời.**

**Đỉnh cao nhất của khái thị thần thượng
mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta
là khái thị về gia tế đời đời của Đức Chúa Trời –
Đức Chúa Trời trở thành người
và con người trở thành Đức Chúa Trời.**

**Chúng ta cần hợp tác với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ
để chăn dắt Hội thánh của Đức Chúa Trời là bầy của Ngài
hầu xây dựng Thân thể Đấng Christ và đem đến một cuộc phục hưng mới.**

**Để chăn dắt theo Đức Chúa Trời,
chúng ta cần làm một với Đức Chúa Trời,
được cấu tạo Đức Chúa Trời, sống Đức Chúa Trời,
biểu lộ Đức Chúa Trời, đại diện Đức Chúa Trời,
và cung ứng Đức Chúa Trời.**

Dàn bài
cho ki Hội đồng Hòa lãn Quốc tế tháng 5
22-25 tháng 05, 2026

CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT:
NHU CẦU LỚN VỀ MỘT CUỘC PHỤC HUNG MỚI

Bài Một

Hợp tác với Chúa để đem đến
một cuộc phục hưng mới hầu kết thúc thời đại này

Đọc Kinh văn: Ha. 3:2; Công. 26:19, 22; Mat. 14:19, 22-23; Phil. 1:19-22, 25; Gi. 21:15-17

- I. **Giữa vòng tuyển dân của Đức Chúa Trời luôn có sự khao khát được phục hưng—Ha. 3:2; Ôs. 6:2; La. 8:20-22; Thi. 119:25, 50, 107, 154; Gi. 6:57, 63; 2 Cô. 3:3, 6.**
- II. **Chúng ta có thể bước vào một cuộc phục hưng mới bằng cách đạt đến đỉnh cao nhất của khả thi thần thượng mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta—khả thi về gia tể đời đời của Đức Chúa Trời (1 Ti. 1:3-4; 1 Cô. 9:17; Công. 26:19, 22); đây là lời giải đáp tuyệt vời cho câu hỏi lớn liên quan đến mục đích của Đức Chúa Trời trong việc Ngài tạo nên con người và trong việc Ngài xử lý dân được chọn của Ngài (Sáng. 1:26; Gióp 10:13; đc. Êph. 3:9):**
 - A. Huyền nhiệm giấu kín trong lòng Đức Chúa Trời là gia tể đời đời của Đức Chúa Trời (1:10; 3:9; 1 Ti. 1:4), tức là ý định đời đời của Đức Chúa Trời cùng với khát vọng của lòng Ngài là ban phát chính Ngài trong tính Tam Nhất Thần thượng như là Cha trong Con bởi Linh vào dân được chọn của Ngài để làm sự sống và bản chất của họ, hầu họ có thể giống như Ngài, là bản sao của Ngài (La. 8:29; 1 Gi. 3:2) để trở thành một cơ cấu hữu cơ, tức Thân thể Đấng Christ là người mới (Êph. 2:15-16), vì sự đầy đủ của Đức Chúa Trời, sự biểu lộ của Đức Chúa Trời (1:22-23; 3:19), là điều sẽ tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới (Khải. 21:2–22:5).
 - B. Việc Đức Chúa Trời trở thành người để con người có thể trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách nhằm sản sinh và xây dựng Thân thể Đấng Christ hầu tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới chính là thể yếu của toàn bộ Kinh Thánh, là “viên kim cương” trong “chiếc hộp” Kinh Thánh, tức gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26; Gi. 12:24; La. 8:29:
 1. Đức Chúa Trời đã trở thành người qua sự nhục hóa bằng cách dự phần vào nhân tính của con người; con người trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách qua sự biến đổi bằng cách dự phần vào thần tính của Đức Chúa Trời—Gi. 1:14; 2 Cô. 3:18; Cól. 3:4; 2 Phi. 1:4; Phil. 2:5; La. 8:29; Hê. 2:10; Êph. 1:5; La. 8:19; 1 Gi. 3:2; Gi. 1:12-13.
 2. Chuyện tình thần thượng–phàm nhân này là chủ đề của toàn bộ Kinh Thánh, nội dung của gia tể Đức Chúa Trời, và là bí mật của toàn vũ trụ—Nhã. 1:1; 6:13; đc. Ha. 1:1; 2:4; La. 1:17:
 - a. Christ thì thần thượng và phàm nhân, và người yêu được biến đổi của Ngài thì phàm nhân và thần thượng; họ giống nhau trong sự sống và bản chất, tương xứng với nhau cách hoàn hảo.
 - b. Đức Chúa Trời Tam Nhất được tổng kết để trở thành Chồng và con người ba phần được biến đổi để trở thành cô dâu, sẽ là một cặp vợ chồng, một Thần–nhân tập thể vĩ đại—Khải. 21:2, 9; 22:17a.
 - C. Khả thi trung tâm của Đức Chúa Trời và sự khôi phục của Chúa là Đức Chúa Trời trở nên xác thịt (Gi. 1:1, 14), xác thịt trở nên Linh ban-sự-sống (1 Cô. 15:45b), và Linh ban-sự-sống trở nên Linh tăng cường gấp bảy (Khải. 1:4; 3:1; 4:5; 5:6) để xây dựng Hội thánh (Mat. 16:18) mà trở

nên Thân thể Đấng Christ (Êph. 4:15-16) và tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới (Khải. 21:2, 9; 22:17a; đc. Sáng. 2:22; Gi. 19:34).

- D. Đức Chúa Trời và con người sẽ trở nên một thực thể, và một thực thể đó là sự hòa quyện giữa thần tính với nhân tính, mà sẽ tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới để đúc kết toàn bộ Kinh Thánh—Khải. 21:3, 22, 2, 9; đc. Lê. 2:4-5; Thi. 92:10.
- E. “Tôi hi vọng các thánh đồ trong tất cả các Hội thánh trên khắp đất, đặc biệt là các đồng công và trưởng lão, sẽ thấy khai thị này và sau đó trở dậy cầu nguyện để Đức Chúa Trời ban cho chúng ta một cuộc phục hưng mới—một cuộc phục hưng chưa từng được ghi lại trong lịch sử”—*Nghiên cứu sự sống sách 1 và 2 Sử Kí*, b. 2

III. Nếu chúng ta thực hành sống đời sống của một Thần-nhân, là thực tại của Thân thể Đấng Christ, thì tự phát một kiểu mẫu tập thể sẽ được xây dựng, một kiểu mẫu sống trong gia tế của Đức Chúa Trời; kiểu mẫu này sẽ là cuộc phục hưng vĩ đại nhất trong lịch sử Hội thánh để đem Chúa trở lại—Thi. 48:2 và chú thích 1; Khải. 3:12, 21:

- A. Đức Chúa Trời cần một dân tập thể được đẩy lên bởi ân điển Ngài qua đỉnh cao của khai thị thần thượng để sống một đời sống theo khai thị này; một cuộc phục hưng là sự thực hành, tính thực tiễn của khai tượng mà chúng ta đã thấy.
- B. Những người theo Christ (Mat. 5:1; 28:19) đã được môn đồ hóa qua đời sống làm người của Christ trên đất như là kiểu mẫu về một Thần-nhân—sống Đức Chúa Trời bởi từ chối chính Ngài trong nhân tính (Gi. 5:19, 30), cách mạng hóa quan niệm của họ về con người (Phil. 3:10; 1:21a).
- C. Đời sống của chúng ta nên là một bản sao, một sự tái sản sinh của kiểu mẫu là đời sống của Christ, Thần-nhân đầu tiên—1 Phi. 2:21; Mat. 11:28-29; Êph. 4:20-21; Gi. 17:4; 5:17; Phil. 1:19-22, 25.
- D. Linh sự sống và thực tại được thở vào các môn đồ sẽ dẫn họ vào mọi thực tại của những gì họ đã quan sát nơi Chúa khi ở với Ngài ba năm rưỡi—Gi. 16:13; 20:22:
 - 1. Vào lúc khởi đầu chức vụ của Thần-nhân đầu tiên, Ngài đã chịu báp-têm để làm trọn mọi sự công chính, nhận biết rằng theo xác thịt Ngài (nhân tính Ngài—1:14; La. 1:3; 8:3), Ngài chẳng có ích gì ngoại trừ chết và bị chôn (Mat. 3:15-17).
 - 2. Ngài đã huấn luyện các môn đồ học nơi Ngài (11:29) trong phép lạ cho năm nghìn người ăn bằng năm ổ bánh và hai con cá; việc Ngài “ngược lên trời” để ban phước cho năm ổ bánh và hai con cá (14:19) cho thấy Ngài nhận thức rằng nguồn phước hạnh không phải là Ngài, Đấng được sai phái, mà là Cha, Đấng sai phái (Gi. 10:30; 5:19, 30; 7:6, 8, 18).
 - 3. Chúa đã không ở lại trong kết quả của phép lạ với đám đông, nhưng rời khỏi họ để ở riêng với Cha trên núi trong sự cầu nguyện—Mat. 14:22-23; Lu. 6:12.
 - 4. Chúa đã sống một đời sống tiếp xúc Đức Chúa Trời (Mác 1:35; Lu. 5:16; 6:12; 9:28; Hê. 7:25), không ngừng sống trong hiện diện của Đức Chúa Trời (Công. 10:38c; Gi. 8:29; 16:32), và tiếp xúc con người, cung ứng Đức Chúa Trời vào trong họ để đem họ vào sự hân hỉ của gia tế Tân Ước của Đức Chúa Trời (Lu. 4:18-19; Hê. 8:2; đc. Sáng. 14:18; Công. 6:4).
 - 5. Ngài là một người mà Sa-tan, kẻ cai trị thế giới, không có gì trong Ngài (không có chỗ, không có cơ hội, không có hi vọng, không có khả năng trong bất cứ điều gì)—Gi. 14:30b, đc. c. 20; 2 Cô. 12:2a; Côi. 1:27; 2 Ti. 4:22; Gi. 3:6b; 4:23-24; 1 Gi. 5:4, 18.
- E. Cách duy nhất để sống đời sống của một Thần-nhân theo kiểu mẫu của Chúa là đặt toàn bộ bản thể chúng ta nơi linh hòa quyện, bước đi, sống và giữ bản thể mình theo linh hòa quyện—La. 8:2, 4, 10, 6, 11, 16; 1 Cô. 6:17; La. 10:12; Ga. 5:25; Êph. 6:17-18; 1 Tê. 5:16-20; 1 Ti. 4:6-7; 2 Ti. 1:6-7.
- F. “Tất cả chúng ta nên tuyên bố rằng chúng ta muốn sống đời sống của một Thần-nhân. Cuối cùng, các Thần-nhân sẽ là những người chiến thắng, những người đắc thắng, Si-ôn bên trong

Giê-ru-sa-lem. Điều này sẽ đem đến một cuộc phục hưng mới chưa từng thấy trong lịch sử, và kết thúc thời đại này”—*Nghiên cứu sự sống sách 1 và 2 Sử Kí*, b. 4.

IV. Chúng ta có thể bước vào một cuộc phục hưng mới bằng cách dự phần vào chức vụ thuộc trời của Đấng Christ để nuôi chiên con của Ngài và chăn chiên của Ngài nhằm chăm sóc bầy của Đức Chúa Trời là Hội thánh, dẫn đến Thân thể Đấng Christ; đây chính là sự hợp nhất chức vụ sứ đồ với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ—Gi. 21:15-17; 1 Phi. 2:25; 5:1-4; Hê. 13:20-21; Khải. 1:12-13:

- A. Chúng ta cần chăn dắt người khác theo gương mẫu của Chúa Jesus trong chức vụ của Ngài để thực hiện gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—Mat. 9:36; Gi. 10:11; Hê. 13:20; 1 Phi. 5:4:
1. Nội dung của toàn bộ gia tể Tân Ước của Đức Chúa Trời trong sự cứu rỗi trọn vẹn của Ngài là Christ, tức Con Loài người, ảm áp chúng ta bằng cách cứu chuộc chúng ta khỏi tội, hoàn thành sự cứu chuộc pháp lí của Ngài qua sự chết của Ngài (1 Ti. 1:15; Êph. 1:7), và Christ, tức Con Đức Chúa Trời, nuôi dưỡng chúng ta để truyền sự sống thần thượng vào chúng ta cách dư dật, thực hiện sự cứu rỗi hữu cơ của Ngài trong sự phục sinh của Ngài (Gi. 10:10; 1 Cô. 15:45b; Êph. 5:29).
 2. Việc chúng ta không có lòng yêu thương và tha thứ của Cha và không có linh chăn dắt và tìm kiếm của Đấng cứu rỗi là nguyên nhân khiến chúng ta son sẻ—Lu. 15:1-24.
 3. Chúng ta cần ảm áp người khác (làm cho họ vui và làm cho họ cảm thấy dễ chịu, thoải mái) trong nhân tính của Jesus (Mat. 9:10; Lu. 7:34); chúng ta cần nuôi dưỡng người khác (nuôi họ bằng Đấng Christ bao-hàm-tất-cả trong chức vụ của Ngài qua ba giai đoạn) trong thần tính của Christ (Mat. 24:45-47).
 4. Christ phải trải qua Sa-ma-ri, cố ý đi vòng qua Si-kha để đạt được một người nữ vô đạo đức, ảm áp bà bằng cách xin bà cho Ngài uống nhằm nuôi dưỡng bà bằng Đức Chúa Trời Tam Nhất tuôn chảy như sông nước sự sống—Gi. 4:3-14; Khải. 22:1.
 5. Là Đấng không có tội, Ngài đã không định tội người nữ ngoại tình nhưng ảm áp bà để tha thứ các tội phạm của bà về mặt pháp lí và giải thoát bà khỏi các tội phạm về mặt hữu cơ (Gi. 8:1-11, 32, 36); điều ý nghĩa nữa là người đầu tiên được Christ cứu qua sự đóng đinh của Ngài lại là một tên cướp bị kết án tử hình (Lu. 23:42-43).
 6. Chúa đi đến Giê-ri-cô chỉ để thăm viếng và đạt được một người, người thu thuế trưởng, và sự rao giảng của Ngài là một sự chăn dắt (19:1-10); Ngài cũng ảm áp các phụ huynh bằng cách đặt tay Ngài trên con cái họ (Mat. 19:13-15).
- B. Chúng ta cần chăn dắt người khác theo gương mẫu của sứ đồ Phao-lô, người đã chăn dắt thánh đồ như người mẹ nuôi dưỡng và người cha khuyên lơn để chăm sóc bầy của Đức Chúa Trời—1 Tê. 2:7-8, 11-12; 1 Ti. 1:16; Công. 20:28:
1. Phao-lô chăn dắt các thánh đồ tại Ê-phê-sô bằng cách dạy họ “cách công khai hoặc từ nhà này sang nhà khác” (c. 20), và bằng cách khuyên răn từng thánh đồ trong nước mắt suốt ba năm (cc. 31, 19), giải bày cho họ toàn bộ quyết nghị của Đức Chúa Trời (c. 27).
 2. Phao-lô đã có mối quan tâm thân mật đối với các tín đồ (2 Cô. 7:2-7; Plm. 7, 12), và ông đã hạ xuống đến mức của người yếu đuối để có thể đạt được họ (2 Cô. 11:28-29; 1 Cô. 9:22; đc. Mat. 12:20).
 3. Ông sẵn lòng hao phí những gì ông có, chỉ về tài sản của ông, và hao phí những gì ông là, chỉ về bản thể của ông, vì có thánh đồ (2 Cô. 12:15); ông là một của lễ rưới rượu, làm một với Christ là người sản xuất rượu, hi sinh chính mình để người khác được vui hưởng Christ (Phil. 2:17; Quan. 9:13; Êph. 3:2).

4. Phao-lô bước đi bởi Linh để tôn trọng Đức Chúa Trời hầu ông có thể cung ứng Linh để tôn trọng con người—2 Cô. 3:3, 6, 8; Ga. 5:16, 25; Quan. 9:9.
 5. Trong sự dạy dỗ của mình, Phao-lô chỉ ra rằng Hội thánh là nhà để trưởng dưỡng con người, bệnh viện để chữa lành và khôi phục họ, và trường học để dạy dỗ và gây dựng họ—Êph. 2:19; 1 Tê. 5:14; 1 Cô. 14:31.
 6. Ông cho thấy rằng tình yêu là phương cách vô cùng tuyệt diệu để chúng ta là bất cứ điều gì và làm bất cứ điều gì hầu xây dựng Thân thể Đấng Christ—8:1; 12:31; 13:4-8a; Êph. 1:4; 3:17; 4:2, 15-16; 5:2; 6:24; Khải. 2:4-5; Côi. 1:18b; 1 Tê. 1:3.
- C. “Tôi hi vọng sẽ có một cuộc phục hưng đích thực giữa vòng chúng ta bằng cách nhận lấy gánh nặng chần dốt này. Nếu tất cả các Hội thánh nhận lấy sự dạy dỗ này mà dự phần vào sự chần dốt tuyệt diệu của Christ thì sẽ có một cuộc phục hưng lớn trong sự khôi phục”—*Tuyển tập Witness Lee, 1994–1997*, tập 5, “Tổ sinh động”, ch. 4.